

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci navrhovatele **J. M.**, zastoupeného opatrovníkem Mgr. Filipem Slavíkem, advokátem se sídlem v Brně, Ptašínského 307/4, proti žalovanému **A. M.**, v řízení o návrhu ze dne 27. 12. 2012, označeném jako „*Návrh na zahájení řízení Žaloba*“,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníku žalobce Mgr. Filipu Slavíkovi **se určuje** odměna za zastupování žalobce ve výši 600 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Nejvyšší správní soud obdržel dne 28. 12. 2012 podání navrhovatele označené jako „*návrh na zahájení soudního řízení, žaloba*“. Toto podání bylo výslovně adresováno zdejšímu soudu a navrhovatel se jím domáhal, aby odpůrci byla uložena „*povinnost uhradit a zaplatit Smlouvu o půjčce uzavřené ve smyslu ust. § 657 a násl. občanského zákoníku*“, a to konkrétně částky 500 000 Kč a 150 000 Kč. K návrhu navrhovatel přiložil, mimo jiné, fotokopie rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 30. 6. 2010, č. j. 14 C 307/2009-17 a platebního rozkazu vydaného týmž soudem dne 22. 5. 2009, pod sp. zn. 11 C 214/2009. Prvně zmiňovaným rozhodnutím (opatřeným doložkou právní moci) byl odpůrce zavázán uhradit navrhovateli částku 400 000 Kč s příslušenstvím; platebním rozkazem (opět opatřeným doložkou právní moci) pak bylo odpůrci uloženo uhradit navrhovateli částku 100 000 Kč, taktéž s příslušenstvím. Vzhledem k tomu, že žalobce se po podání zmiňovaného návrhu Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo, ani přes opakované pokusy a provedené vyšetření, jakkoliv kontaktovat, byl mu usnesením ze dne 1. 3. 2013, č. j. Na 306/2012 - 32, ustanoven opatrovníkem advokát Filip Slavík. Nejvyšší

správní soud opatrovníka obeznámil s podstatnými okolnostmi této právní věci, přičemž ho upozornil, že zdejší soud nedisponuje žádnou jurisdikcí v oblasti civilního práva a nepřísluší mu proto jakkoliv meritorně rozhodovat při uplatňování občanskoprávních nároků; zdůraznil přitom, že (soudě dle shora zmiňovaných příloh návrhu) o uplatňovaných nárocích bylo již civilním soudem pravomocně rozhodnuto. Dne 18. 3. 2013 obdržel Nejvyšší správní soud podání opatrovníka, který navrhl postoupit věc věcně a místně příslušnému soudu, kterým by, dle jeho názoru, měl být Obvodní soud pro Prahu 6.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky, za nichž může ve věci jednat (podmínky řízení). Jednou z podmínek řízení je i pravomoc soudu ve věci rozhodovat.

Ze skutečností výše uvedených je zřejmé, že navrhovatel se domáhá vydání soudního rozhodnutí ve věci sporu občanskoprávní povahy. Pravomoc Nejvyššího správního soudu, jakožto soudu, který je součástí systému správního soudnictví, vyplývá z ustanovení § 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“); rozhodování ve věcech soukromoprávních sporů (tedy i sporů občanskoprávních) do jeho pravomoci nespadá (tato pravomoc je svěřena soudům obecným - viz § 7 občanského soudního řádu).

Podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

S ohledem na skutečnosti shora uvedené je zřejmé, že navrhovatel se domáhá soudní ochrany ve věci, ve které nejsou oprávněny rozhodovat správní soudy, nýbrž soudy obecné, v občanském soudním řízení. Za této situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než návrh na zahájení řízení, podle § 46 odst. 2 s. ř. s., odmítnout.

Co se týče návrhu, kterým se opatrovník navrhovatele domáhal postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 6, zde je nutné upozornit, že s. ř. s. takový postup neumožňuje. Pokud správní soud shledá, že není pro vedení řízení a vydání rozhodnutí dána jeho pravomoc, neboť věc spadá do pravomoci soudů obecných, jediný postup, který je za této situace je možno zvolit, je odmítnutí návrhu, a to postupem dle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s.

Pokud jde o další procesní postup, Nejvyšší správní soud navrhovatele výslovně upozorňuje na větu druhou ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s., dle které navrhovatel může (při zachování příslušných lhůt) do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k obecnému soudu - zde je takovým soudem soud okresní, respektive obvodní. Pouze nad rámec této zákonné poučovací povinnosti soud poznamenává, že z příloh předložených navrhovatelem k tomuto návrhu vyplývá, že ve věci uplatňovaného nároku bylo již obecnými soudy pravomocně rozhodnuto; za této situace by pak bylo již

pokračování

nadbytečné vyvolávat další soudní řízení v takové věci. Volba dalšího procesního postupu je nicméně plně na úvaze navrhovatele.

O nákladech tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Nejvyšší správní soud stěžovateli ustanovil opatrovníka z řad advokátů. Náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 140 odst. 2 o. s. ř., § 64 a § 120 s. ř. s.). Náklady opatrovníka spočívají v odměně za jeden úkon právní služby (převzetí zastoupení) v částce 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění] a v náhradě jeho hotových výdajů v částce 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky); celkem tedy 600 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu